

Política

La qüestió catalana

Institucions, partits i societat civil es mobilitzen per aconseguir la consulta

Mas revela que Rajoy condiciona el diàleg a la renúncia de l'exercici del dret a decidir

NINOTS

TONI
BATLLORI

JOSEP GISBERT
Barcelona

Mobilitzar-se per aconseguir la consulta, és a dir, per poder votar. I fer-ho sense prendre partit per cap opció en concret. Aquest és el principal acord que van assolir ahir els promotors del Pacte Nacional pel Dret a Decidir, que, convocats pel president de la Generalitat, van fer la segona reunió al Parlament després de la sessió constitutiva del 26 de juny del 2013. Una trobada que va servir, d'una banda, per coordinar esforços a fi de fer possible la celebració de la consulta el 9 de novembre i que va permetre a Artur Mas, d'altra, informar del punt en què es troba el procés de diàleg amb el Govern espanyol: "L'Estat posa una condició prèvia per dialogar, que és que renunciem a la consulta, i això fa impossible el diàleg".

Aquestes paraules, revelades al final de la reunió per l'expresident del Parlament Joan Rigol, en la seva qualitat de coordinador del Pacte Nacional pel Dret a Decidir, van reflectir precisament la conveniència d'impulsar la màxima mobilització social possible per mirar d'aconseguir la consulta. I amb aquest propòsit els reunits van dirigir una crida al conjunt d'associacions de Catalunya a sumar-se a la iniciativa, que ja té 1.653 adhesions entre institucions, organitzacions polítiques, empresarials i sindicals i entitats de tot tipus, i es van comprometre a dur a terme totes les activitats necessàries en aquesta direcció d'acord amb una sèrie de criteris aportats pel mateix Rigol. A la reunió, que va durar dues hores i mitja, es van registrar fins a cinquanta-set intervencions, totes favorables a l'exercici del dret a decidir a partir de la constatació compartida que "el que Catalunya planteja en aquest moment només es pot

ROSER VILALLONGA

Els promotors del Pacte Nacional pel Dret a Decidir es van reunir ahir per segona vegada al Parlament

resoldre votant", segons va resumir l'expresident del Parlament.

Les intervencions van tenir, en qualsevol cas, accents diferents, des de les que van lamentar, per exemple, la incapacitat dels partits sobiranistes de pactar una candidatura única per a les eleccions europees fins a les que van defensar, en canvi, el pluralisme com un valor en si mateix. Especialment, van merèixer, d'altra banda, les dels representants

El Pacte Nacional pel Dret a Decidir uneix esforços per poder votar sense prendre partit per cap opció

del món empresarial, en aquest cas Antoni Abad (Cecot), Josep González (Pimec) i Eusebi Cima (Fepime), després de les distàncies amb el procés català marcats els últims dies per Juan Rosell (CEOE) i Joaquim Gay de Montellà (Foment del Treball). Tots tres van mostrar el seu suport a l'exercici del dret a decidir, tot i que sense deixar d'apostar pel diàleg, per la celebració de la consulta dins de la legalitat i per la projecció europea de l'aspiració sobiranista, mentre Miquel Valls, com a màxim representant de les cambres de comerç, hi va afegir el detall que el procés català no pertorba el creixement econòmic de Catalunya.

La principal absència en l'àmbit empresarial va continuar sent la de Foment del Treball, que després d'un debat intern havia decidit no adherir-se al Pacte Nacional pel Dret a Decidir, tot i que Fepime forma part de la seva estructura i Eusebi Cima és, de fet, un dels seus vicepresidents. I al

El xoc de legitimitats

ANÀLISI

Jordi Barbeta

Gairebé simultàniament, el Parlament de Catalunya i el Congrés dels Diputats van sotmetre ahir a debat el mateix assumpte, el procés català, per arribar a conclusions oposades i per evidenciar l'existència de dues realitats polítiques enfrontades.

El Parlament va obrir les seves portes a representants

de 1.650 organismes i entitats de la societat civil per manifestar el seu "ple suport al procés democràtic perquè el poble català pugui exercir el seu dret a decidir".

El Congrés dels Diputats aprovarà avui una moció proposada pel partit extraparlamentari a Catalunya Unión Progreso y Democracia en la qual "rebutja taxativament i expressament el pla secessionista de la Generalitat de Catalunya" i insta el Govern espanyol a prendre mesures i fer

tot el possible per avortar-lo.

Com no es pot negar la legitimitat d'ambdues majories democràtiques, el xoc de legitimitats no es resoldrà de manera democràtica imposant una majoria sobre l'altra, perquè l'altra mai no deixarà d'existir com per art de màgia. El problema es resoldrà si hi ha acord. I si no hi ha acord, no es resoldrà i anirem fent. Però un acord basat en que un li tapa la boca a l'altre no pot ser. I el que no pot ser, a més, és impossible.

La qüestió catalana Les estratègies dels partits

El Congrés vota avui el seu primer rebuig del procés sobiranista

PP i UPyD asseguren la majoria; el PSOE aspira a modular la moció

JUAN CARLOS MERINO
Madrid

El Congrés expressarà avui el seu primer gran cop de porta al procés sobiranista de Catalunya, gràcies al nou míssil parlamentari disparat per la líder d'UPyD, Rosa Díez, que una altra vegada ha generat incomoditat en el PP i el PSOE i indignació en els grups favorables al dret a decidir. “Deixi'ns en pau!”, va reclamar ahir com a mostra d'aquest avorriment Joan Coscubiela (ICV), davant una Rosa Díez decidida que Catalunya no marqui l'agenda d'Espanya. “El pla secessionista aprovat pel Parlament no només és manifestament il·legal sinó també antidemocràtic perquè atempta contra el dret a decidir de tots els espanyols”, va concloure la líder de la formació magenta, davant un hemicicle amb tot just 50 di-

El text de Rosa Díez insta el Govern central a fer complir la “lleï trencada” a Catalunya

putats, en la defensa de la moció que avui votarà el Congrés, que rebutja el procés sobiranista i a més insta el Govern central a fer complir una legalitat que UPyD ja veu “trencada”.

Rosa Díez va assumir dimarts una esmena del PP al seu text davant una altra de presentada pel PSOE. Però ahir va deixar en suspens si acceptarà alguna esmena, es presumeix que en espera de negociar el màxim nombre de vots sumant els dos principals partits, la qual cosa va descol·locar el PP, el PSOE i fins i tot la mateixa UPyD. La moció serà aprovada, en tot cas, amb els vots del PP, mentre el PSOE preveu abstenir-se si es voten els dos punts de la iniciativa conjuntament, o votar a favor del rebuig al pla sobiranista i en contra que el Congrés jutgi la legalitat o il·legalitat d'aquest procés. Així que la incògnita es resoldrà avui. La líder de la formació magenta aconsegueix així mantenir-se com a focus d'atenció, per a desesperació de PP i PSOE i irritació de la resta dels grups de la Cambra, que ahir l'hi van fer saber nítidament. “Vostès no marquen

Santamaría i Rajoy, ahir abans de la sessió de control al Congrés

l'agenda”, va criticar Díez als partits que donen suport al procés sobiranista, vantant-se al mateix temps de ser ella la que ha portat aquest debat al Congrés: “Ja que vostès no s'atreveixen a portar-lo, el portem nosaltres”.

El diputat del PP Antonio Gallego va sortir-hi al pas: “El Govern no permetrà un referèndum il·legal a Catalunya, complirem i farem complir la llei, poden estar tranquils”. I es va felicitar que avui rebutjaran el “desafiament rupturista” més de 300 diputats, donant per feta la posició del PSOE. El diputat socialista Ignacio Sánchez Amor va defensar que en tot cas en aquest debat “fa falta política i no gaso-

lina” i va retreure a Díez que “alimenta el secessionisme que diu que ataca”.

En nom de CiU, Montserrat Surroca va lamentar que el PP i el PSOE pugin “al carro de la demagògia i el populisme” d'UPyD, que segons el seu parer només busca “captar un grapat de vots”. “A Catalunya no vam incomplir la legalitat ni les resolucions judicials”, va assegurar Surroca, que va defensar “una consulta de manera acordada i legal per exercir el dret a decidir”. I el portaveu d'ERC, Alfred Bosch, va recomanar a Díez: “Si volen frenar l'independentisme, adoptin la via escocesa, en comptes de posar-se histèrica, és un consell d'amic i de franc”.

d'una ideologia concreta”, serà el criteri principal de les actuacions que a partir d'ara posaran en marxa les associacions per aconseguir que la consulta es converteixi en realitat, amb el denominador comú que s'haurà de tractar d'activitats plantejades des del civisme, reafirmant el sentit de Catalunya com un sol poble i evitant plantejaments que puguin significar divisió entre catalans, i amb un esperit sempre positiu i constructiu, sense criticar ningú. Activitats entre les quals el mateix expresident del Parlament en va suggerir una: que en la pròxima festivitat de Sant Jordi, el 23 d'abril, “hi hagi un esclat de senyeres als balcons de Catalunya com a expressió i visualització del desig de votar del 80% dels catalans”.

CONSULTEU ELS CONTINGUTS DEL PACTE NACIONAL PEL DRET A DECIDIR A www.lavanguardia.com/politica

Fernando Ónega

Quin espectacle!

El podi de les institucions espanyoles més valorades està compost per tres organitzacions armades: l'exèrcit, la Guàrdia Civil i la policia. Suposo que la Guàrdia Civil deu haver pujat diversos punts aquests dies per la quantitat d'elogis que li dirigeixen les classes política i periodística. En aigües de Ceuta va passar el que va passar, però no hi ha hagut portaveu, diputat, càrrec públic o escriptor que no hagi ressaltat com de bona és la Guàrdia Civil. Si en alguna cosa es va equivocar, és perquè va rebre ordres malfèliques dels seus superiors. Ho va dir clarament Marcelino Iglesias, que va preguntar al Senat qui havia ordenat tirotejar immigrants indefensos. Hauria pogut dir metrallar, però el senyor Iglesias tenia una tarda moderada.

Elogiada la Guàrdia Civil, no és políticament correcte culpar de res els seus membres, amb la qual cosa l'apassionat debat se centra a aconseguir algun cap polític. Esquerra Plural és partidària de caça major, i vol el de Fernández Díaz. El PSOE és més conformista i acceptaria la de Fernández de Mesa, que és el director general. El cas és portar a casa carn fresca de governant, i és més urgent un trofeu polític que l'aportació d'idees per resoldre el greu problema de la immigració desordenada. Fa l'efecte que aquest és el joc: les idees corresponen al Govern, l'oposició només hi és per exigir responsabilitats.

Aquest és el panorama, i no em digueu que no és depriment. El Govern del PP diu avui les mateixes coses que deia el PSOE quan governava l'any 2005. I el PSOE, per no ser menys, diu avui el mateix que deia el PP quan es va a l'oposició. No és que hagin perdut la se-

No es pot regatejar al ciutadà el dret a conèixer com es va produir la tragèdia de Ceuta

va pròpia memòria, que només la tenen per parlar d'herències. És que només tenen idees oportunistes i intercanviables segons a quin costat estiguin de la barra. I, a sobre, alguns utilitzen ironies enganyses per parlar de recepció amb hostesses, d'altres acusen l'adversari de tirotejar indefensos, es donen explicacions contradictòries i no tenen la mínima credibilitat. Lamentable. Tot plegat, molt lamentable.

Si tot va ser correcte, què costa facilitar els vídeos, sense haver de forçar un ultimàtum de l'oposició? Si hi va haver error en la gestió de l'assalt, quina ètica indueix a ocultar-ho com en els pitjors temps de l'obscurantisme? Si hi ha dubtes, però hi ha quinze morts, com es pot regatejar al ciutadà el dret a conèixer com es va produir la tragèdia? I en qualsevol cas, quin és el nivell de relació entre forces polítiques per ficar-se en un conflicte fratricida per un dels grans problemes a què es pot enfrontar qualsevol govern d'una nació fronterera? Són preguntes repetides que mai no tenen resposta. Amb poca esperança que algun dia n'hi hagi, que quedi constància de la denúncia de comportaments obtusos, de debats demagògics i d'actituds impròpies d'una societat democràtica i oberta. Mereixem una classe política millor.

Rigol proposa un “esclat de senyeres” per Sant Jordi

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

terreny polític la del PSC, malgrat que a la presència des del primer moment d'Ernest Maragall (Nova Esquerra Catalana) ahir s'hi va sumar també la d'Antoni Comín (Socialisme Catalunya Llibertat). Entre la resta de promotors hi havia el Govern, les diputacions, els ajuntaments, els partits (CiU, ERC, ICV-EUiA i la CUP), els sindicats (UGT, CC.OO., USOC i Unió de Pagesos) i entitats diverses (Assemblea Nacional Catalana, Òmnium Cultural, Taula del Tercer Sector, Consell

de Treball Econòmic i Social de Catalunya, Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya, Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes de Catalunya o Front d'Alliberament Gai de Catalunya). Una àmplia representació que va permetre a Joan Rigol subratllar la “gran transversalitat” que dona suport a l'exercici del dret a decidir.

I justament “centrar-se només en el dret a decidir com a expressió de la voluntat àmpliament majoritària del nostre poble i com a repte a assolir, obviant qualsevol debat sobre el sentit del vot, sense plantejaments propis